

ДОКУМЕНТИ ПО ВЪЗРАЖДЕНИЕТО.

НОВИ ДОКУМЕНТИ ПО ВЛАДИШКИЯ ВЪПРОСЪ ВЪ ОХРИДЪ

ПЪРЪТЪ

1859.—1861. ГОДИНА

СЪОБЩАВА

К. А. ШАПКАРЕВЪ.

*(Отдѣленъ отпечатанъ отъ „Сборникъ за народни умотворения, наука и книжнина“,
кн. XVI и XVII.)*

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1900.

ДОКУМЕНТИ ПО ВЪЗРАЖДЕНИЕТО.

НОВИ ДОКУМЕНТИ ПО ВЛАДИШКИЯ ВЪПРОСЪ ВЪ ОХРИДЪ

1859.

1859.—1861. ГОДИНА

СЪОБЩАВА

К. А. ШАПКАРЕВЪ.

(Издателски отпечатанъ отъ „Борбата за народни учреждения, наука и книжнина“, т. XVI и XVII.)

СОФИЯ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА

1900.

Документи по възраждането.

Нови документи по владишния въпросъ въ Охридъ прѣвъ 1859.—1861. г.

Съобщава Н. А. Шапкарговъ.

I.

Пαναγιώτατε Δέσποτα!

Ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος!

Οἱ υποφαινόμενοι κάτοικοι τοῦ Δεμέτ-Ἰσαρίου μετὰ θλίψεως μεγάλης ἐπληρο-
φορήθημεν διὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπιον ἡμῶν, ἐπὶ τὴν ἀποδιώσαντα
ἀρχιερέα ἡμῶν ἀντικαθίστηεν ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀείμνης ριθ-
σαντος Κυρίου Μελετίου, ἐπισκόπου Βελιτζης, καὶ τὰς σκληραγωγεῖας ἐγκρίτως διὰ
πολλῶν ἀναφορῶν τῆς ἐπαρχίας μας ἔλας τῆς διαγωγῆς τοῦ προμνησθέντος καὶ γνωστῆς
οὕτως ἀνικαθῆν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐναντίον τῶν
κοινῶν εὐχῶν, ὡς μὴ ἴσχυε, τούτου διορισθέντος, τὸν ὅποιον ἅπανα ἡ ἐπαρχία δὲν
παραδέχεται, καὶ ἀποστραφομένη τούτου εἰς τὴν ἰσχυρὴν βῆθιν καθήκοντα τῆν
κοινὴν ἡμῶν Τροφὴν, τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ Ἐθνοσυνέλευσιν, ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὴν
ἀποδιώσαντα διὰ τινος σημνοβίου, οἷον ἀπατοῦσαν ἢ ἀμίμητος ἡμῶν θρησκεία καὶ οἱ
Ἀποστολικοὶ κανόνες, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ προμνησθέντος κυρίου Μελετίου, τοῦ ὁποίου
μόνη ἡ μνήμη φέρειν ἱερῶν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐρθοδόξων ἕνεκεν τῶν ἀκαταλλήλων
τῆ ἀρχιερατικῆ αὐτοῦ χαρακτῆρι πράξεων του, τὰς ὁποίας σημνοπρακτείας χάριν πα-
ρατρέγομεν, ἐπεύσανεν καὶ ἡμεῖς ὅπως τὰ αὐτὰ διαδιδάσκειν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἀλλ' ἔμοις συνέβη ἕνεκεν τῆς ἀμαθείας ἡμῶν, νὰ υπογράψωμεν ἀνα-
φορὰν ἔλας τουατίον διαλαμβάνουσαν, ἀπατηθῆντες. Διὸ διὰ τῆς παρουσίας μας κη-
ρύττομεν, τὴν μὲν προτέραν ἀναφορὰν ἡμῶν ἀνίσχυρον, ὡς παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν
γενομένην, ἀγνοοῦντων τὰ ἱμπεριεχόμενα, τὴν δὲ Μελετίου ἀπαράδεκτον τῇ ἐπαρχίᾳ.
Ἐντοσούτῳ παπεισμεθα, ἐπὶ τῇ κοινῇ ἡμῶν Τροφῇ ἐν τῇ δεκάοσῃ τῆς δὲν θέλει
παρίθῃ τὰς δικαίας ἡμῶν δεήσεις, ἀποστέλλουσα ἀντὶ τοῦ προμνησθέντος Μελετίου
ἕτερον, συνάβοντα μὲ τὰς κοινὰς εὐχὰς τῶν μετὰ σεβασμοῦ βῆθητάτου διατελούντων
Δούλων ταπεινῶν τοῦ Δεμέτ Ἰσαρίου κατοίκων.

Τῆ 28 Μαρτίου 1860
ἐν Δεμέτ Ἰσαρίᾳ.

II.

Φίλογονοις συνεπαρχῶτα, κύριοι Ἀδελφοὶ Μάντζεβη, Ἀδελφοὶ I. Πασιτζεβη,
Ἀδελφοὶ K. Πασιτζεβη, Ἀδελφοὶ Κετζαβροβη.

Μετὰ τὰς ἱκανὰς ἀναφορὰς καὶ ἐπιστολάς, ἃς ἅπανα ἡ ἐπαρχία μας καὶ ἡμεῖς
συμφώνως ἐπίφησαμεν πρὸς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν δι' ἡμῶν, ἀντιπροσώπιον αὐτῆς
προηγουμένης κατασταθέντων, σπαύδομεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως αἴτης σὰς γράψωμεν, ἵνα
ροδαιωθῆτε, ἐπὶ, ὡς ἅπανα ἡ ἐπαρχία, οὕτω καὶ ἡ κληρόπολις ἡμῶν ἐπιμένει εἰς τὴν

Документи по възраждането.

Нови документи по владишкия въпросъ въ Охридъ прѣвъ 1859.—1861. г.

Съобщава К. А. Шапкаревъ.

Всесветѣйши Владико!

I.

Приводъ.

Свети и Свещени Синоде!

Подписанитѣ Дежиръ-Хисарски жители съ голѣмо прискърбне се уклдо-
михве чрѣвъ прѣдставителитѣ ни въ Цариградъ, че починалитѣ нашъ Архи-
ерей замѣстило Ваше Всесвятѣйшество чрѣвъ туку нечестно возвикѣлия Ве-
лицки епископъ Мелетия, при всичко че воведението на поменатия о вѣжме
биде изобличено чрѣвъ много жалби отъ страна на цѣлата ни епархия и искони
известно на Великата Христова Църква. Но по злощастие, противъ общитѣ
желания, както не трѣбаше, като се оправдѣлилъ тоя, когото цѣлата епархия
не приема и, като се отвърща отъ него до послѣдня степенъ, моли общата ни
цитателиница, Св. Синодъ и Народното Събрание, да замѣсти починалия ни
съ иѣкой почтеносживущъ, възпитанъ, какъто изискватъ непорочната наша
религия и апостолскитѣ правила, а не съ поменатия г. Мелетия, чинто само
споменъ вдъхва треветъ въ душитѣ на православнитѣ, поради неприличнитѣ
на архиререйския му характеръ дѣла, които отъ благоприличие пропускаме,
прибѣрзахме и ние да живемъ еднѣето на В. Хр. Църква. Обаче случи се та,
поради невѣжеството наше, излъгани, подивсали сме прошение, съвсѣмъ про-
тивното съдържане. Заради това, чрѣвъ настоящето ни прогласяваме по-прѣж-
ното наше прошение безсилно, тъй като противъ волята ни направено, безъ
да знаемъ съдържанieto му, а Мелетия — неприяетъ въ епархията. Вирочемъ
увѣрени сме, че общата ни цитателиница, въ справедливостъта си, не ще прѣзрѣ
справедливитѣ ни молби, като ни проводи вмѣсто прѣдпоменатаго Мелетия
другото, съгласенъ съ общитѣ желания на прѣбиващитѣ съ дълбочайше почитание

Смирени роби

Дежиръ-Хисарски жители.

На 28. мартъ 1860. г. въ Дежиръ-Хисаръ.

II.

Приводъ.

Родолубиви съепархиоти, Г-да Бр. Манчеви, Бр. Я. Паунчеви, Бр. К. Паунчеви, Бр. Кецакови!

Подиръ доволното число прошения и писма, съ които всичката ни епархия
и ние съгласно изиратихме на В. Църква чрѣвъ васъ, прѣдварително назна-
чени кейни прѣдставители, бързахме и сега да ви пишемъ и накъ, за да се
увѣрите, че, както цѣлата епархия, така и нашиятъ градецъ, постоинствува

ἀποτροπήν τοῦ κυρίου Μελετίου, ἐπισκόπου Βελιτζῆς καὶ ἀδύνατον εἶναι νὰ παρα-
δεχθῆ τούτον, ἢ νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπόρασιν αὐτῆς, διότι δεσμευαί εἰς τὴν μνήμην
ἐπὶ τὰς πολυτρόπους καταχρήσεις καὶ παρανομίας αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἔπαθε μέχρις οὗτου
κατόρθωσα νὰ τὸν ἐκπιάξῃ. Διό, κύριοι, σπεύσατε νὰ παραστήσῃτε ἐνθα δεῖ τὴν
ἀποτροπήν μας ταύτην, ἵνα μὴ ἀπάτῃ τις λάβῃ χάριαν καθὼς ἡμεῖς οὐτε ἐδέχθημεν
ποτέ αὐτόν, οὐτε δεχόμεθα, ἀλλ' οὐτε θέλομεν τὸν δεχθῆ. Ἄν δέ, ὑπερ μὴ γένοιτο,
πράξῃ ἢ ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία ἐναντίον τῶν εὐχῶν τῆς ἐπαρχίας Ἑλλάς,
βεβαιώσατε ὡς δεῖ, ὅτι ἀνάγκη πᾶσα ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει νὰ συμφέσῃν ἀπενκταία,
καὶ „ἡ δευτέρα πλάνη ἔσται χείρων τῆς πρώτης“. Τέλος, κύριοι, περιστὸν θεωροῦντες
νὰ ἐκτενωμεθα ἐπὶ πλέον, ἐπειδὴ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφημεν, συμφέρονος τοῖς ἄλλοις
συναπαρχιώταις, ἡμεῖς καταστασόμεθα πληρεξουσίους ἀντιπροσώπων ἡμῶν νὰ ἐνεργήσῃτε
καὶ πράξῃτε ὅ, τι ἐγκρίνατε, ὅπως ὁ μὲν ἀποδώσας ἀρχιερεῖς ἀντικαταστάσῃ δὲ
ἄλλου πινός, συμφέρονου τῆς εὐχῆς τῆς ἐπαρχίας Ἑλλάς, καὶ τοῖς σημερινοῖς κανονο-
μοῖς, καὶ τῇ βουλήσει τοῦ κρατιστάτου θνακτοῦ ἡμῶν, ὑποσημειώμεθα

Οἱ τῆς κωμοπόλεως Ρίονης πρόκριτοι.

Ἐν Ρίονῃ τῇ 23 Μαρτίου 1860.

III.

Φιλογενεῖς συμπολίται!

Καίτοι γνωσκόντες, ὅτι, ὑπὸ μόνῃς φιλογενείας κινούμενοι, μετὰ τῆς ἄλλο-
καλλήλους πρὸς τὴν αὐτοῦ παναγιότητα, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἀναφορὰς ἡμῶν,
ἐκφραζούσας τὰς περὶ μέλλοντος ἀρχιερατεῖαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν εὐχῆς καὶ ἐπιθυ-
μίας τῆς ἐπαρχίας ἀπάσης, μεριμνᾶτε ῥαίπτοι, ἀντιπροσωπεύοντες ἡμῶς καὶ θύσαν
τὴν ἐπαρχίαν, δὲν δυνάμεθα νὰ διαταλόμεν ἀμέριμνοι ὄντες ἕνεκεν τῆς καταχούσης
ἡμῶς ἀνυπομονησίας. Ὅθεν, κύριοι, ἐπαναλαμβάνομεν αὐτῆς ὅσα καὶ ἄλλοτε ὡς ἐγρά-
φημεν, ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῆς, μὴ ἀδιαφορήτε
οὐτε εἰς τὸ εἶη, ἀλλὰ παρρησιασθήτε τῇ παναγιωτάτῃ καὶ παραστήσῃτε αὐτῇ διὰ
ζώσης πᾶσαν ἀλήθειαν παραστήσατε αὐτῇ πιστῶς καὶ εὐκρινῶς, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη,
πολλοῦσα πνευματικῶν πατέρα ἔχον καὶ ἱκανὸν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκκοιτικῆς κατα-
στάσεως αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ δεχθῆ ποτὲ τὸν κύριον Μελετίου, οὐ τὰς πολυεπεῖς
καταχρήσεις γινώσκαι ἐκ τοῦ σίνεγγυς, ὡς διελέμβανον καὶ αἱ πρὸς τὴν αὐτοῦ παν-
αγιότητα ἀναφοραί. Ἄν δέ τινες ὑπογραφαὶ εὐχῆν μίγδην ἠμφαλίζονται ἐναντίον τῆς
αὐτοῦ παναγιότητος ὑπὲρ τοῦ Μελετίου, γνωστοποιεῖσθε αὐτῇ, ὡς εἶναι ἀλήθεις, ὅτι
αὗται εἰσὶν ἀνθρώπιον εὐαριθμῶν βιοπαλίων, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν πλανηθέντων χωρικῶν
ἡμαθῶν τοιαύτων, ὅων ὑπογραφὰς δυνάμεθα νὰ παρουκώσωμεν μυρίας. Ἄς ἀκούσῃ
ἢ αὐτοῦ παναγιότητος πρὸς μέζονα πληροφορίαν παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου
ὅσα οὗτος εἶδε καὶ ἔκουσε παρὰ τῶν ἐνταῦθα πολιτῶν παρακαλέσατε, ὅπως εἰσα-
κουσθήσῃν αἱ εὐχαὶ ποιμένων, ζητούντων ποιμένα, οὐχ ἵνα λαμβάνῃ μόνον παρ' αὐτοῦ
τὸν τυρόν, τὸ μέλλειν, τὸ βούτυρον ἀκορίστως καὶ χρῆσθαι αὐτῷ κατὰ τὰς ἀνοσίας
ἀρέξας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἵνα τρέφῃ καὶ ζωογονῇ διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἱκανότητος
αὐτοῦ παρακαλέσατε, λέγοντες, ὅπως εἰσακουσθήσῃν αἱ παρακλήσεις κοινότητος οὐχ
εὐαριθμῶν, καὶ μὴ παρορῶνται αἱ εὐχαὶ καὶ ἐπιθυμίαι αὐτῆς, κηρυττόμενα τρανῶς,
διότι τοιαύτη εἶναι ἡ κρατικὰ βούλησις τοῦ τριαδικότου ἡμῶν θνακτοῦ Σουλτᾶν Ἀρι-
σοῦλ Μεδζῆ: Χάν, ἐπὶντοῦ μας. Τούτο ῥητῶς θεσπίζουσιν οἱ ἱεροὶ Ἀποστολικοὶ κα-
νόνας τοῦτο διατάττουσιν οἱ νεώτεροι κανονισμοὶ τοῦτο αἰτεῖ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ τούτο
αἰτούμεν καὶ ἡμεῖς, οὐδόλως παρακτραπόμενοι τοῦ ἁθροῦ καὶ δικαίου νὰ ἔχημεν πα-
τέρα πνευματικῶν, σήμερον ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ δυνάμενοι, ὅπως
παρέχῃ ἐκάστη τροφήν πνευματικῆν, ἔχον δὲ καὶ ἱκανὸν νὰ διοικῇ κατὰ τοὺς Ἀπο-
στολικοὺς κανόνας καὶ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν. Παραστήσατε δὲ ἐπὶ τέλος τῇ Πανα-
γιωτάτῃ, ὅτι, ἰδὼν, ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἐπιμένη ἀκουμένη νὰ ἀκροασθῇ εὐμένως ἡμῶς,
ἐνδέχεται νὰ συμφέσῃν ἀπενκταία, καὶ τότε „ἡ δευτέρα πλάνη ἔσται χείρων τῆς
πρώτης“. Πρὶν σφραγίσωμεν ταύτην, ἐπιλέγομεν λέξεις πινὰς ἔτι: Κύριοι, ἐκτελέσατε

па отвъръщението отъ Великия Мелетия, и невозможно е да го приеме или да промѣни рѣшеннето си, защото тази въ намѣтѣта си разновиднитѣ злоупотреби и беззакония негови, и колко е пострадалъ, догдѣто сполучи да го захване. Заради това, господа, прибѣрзайте да прѣдставите гдѣто трѣба това наше отвъръщение, за да не би се имѣло нѣкоя измама. Понеже ние нито сме го приели нѣкога, нито го прияхме, но нито ще го приемемъ. Ако ли — дамо не бѣде! — направя нѣщо Великата Църква противъ желанията на всичката епархия, уиѣрете оная, която трѣба, че въ такъвъ случай необходимо ще бѣде да се случатъ нежелани нѣща, и тога „последная, горшая чертыхъ“. Най-послѣ, господа, като считаме излишно да се простираме повече, понеже, както и другощъ сме писали, съгласно съ другитѣ съепархоти, Васъ поставяме възвѣластни наши Прѣдставители да дѣйствувате, да направите каквото намирате за добръ, за да се замѣсти починалия Архидерей съ другъ нѣкой, съгласенъ съ желанията на всичката епархия, съ дневнитѣ постановления и съ волята на крѣпчайшия ни Господарь, подписваме се

Първенциѣ на градеца Рѣсенъ.

Въ Рѣсенъ на 23. мартъ 1860.

III.

Присѣдъ.

Родолюбиви съграждани,

При все що знаемъ, че ние само отъ родолюбие подбуждани подиръ последователностѣ до Н. Всесветѣйшество Веленския Патриархъ, наши прошения, които изразяватъ молбитѣ и желанията на всичката епархия, относително до бѣдливия архидерей въ епархията, всекога се стараемъ, като прѣдставители наши и на цѣлата епархия, при все това, не можемъ да бѣдемъ безгришни поради обладаващото насъ петьриѣшнѣ. Заради това, господа, повтаряме пакъ, както и другъ пакъ сме писали, за доброто на отечеството, за подобрѣнието му, не прѣнебръгвайте и за наръдъ, во прѣдставете се на Всесветѣйшия и съ живъ гласъ прѣдставете му всичката истина; прѣдставете му вѣрно и искрено, че тази епархия, като желае духовенъ отецъ достоинъ и способенъ да подобри настоящето и състоянието, не може никога да приеме г. Мелетия, чинто многонидни злоупотреби знае отъ близу, както съдържатъ и прошенията до Н. Всесветѣйшество. Ако ли прѣдъ Н. Всесветѣйшество нѣкоя съборкани поднеси въ полза на Мелетия се явятъ, извѣстете му, както е истино, че тие поднеси са на малобройни интересанти хора и нѣкои отъ тѣхъ заблудени неграмотни, таиши, на какнито поднеси могли бихме съ десетина хиляди да прѣдставимъ. Нека Н. Всесветѣйшество, за по-голямо утѣждение, чуе отъ Великия Архиепископъ, какво и колко този послѣдния е чулъ и видѣлъ отъ тукашнитѣ граждани; помолете, да се услышатъ желанията на стадо, което търси пастиръ, не само за да му внима сиренето, възлата и маслото венаситно, и да го употреби споредъ вечиститѣ си волюти, но и за да го храни и съживява чрезъ прилежаннето и способността си; помолете, казваме, да се услышатъ молбитѣ на едно общество немалобройно и да се не прѣзиратъ молбитѣ и желанията му, когато ясно се прогласяватъ; защото таква е крѣпката воля на троепочитаемия нашъ Господарь, Султанъ Абдулъ Меджитъ ханъ, ефенди нашъ. Това нарично узаконяватъ Священитѣ Апостолски Правила; това заповѣдватъ новитѣ постановлѣния; това изисква дневната епоха; това искаме и ние, безъ ни най-малко да излизаме вънъ отъ правото и справедливото; — да имаме духовенъ отецъ, съгласенъ съ желанията на свѣтѣ чада, и който да може да дава всѣкому духовна храна, и достоинъ и способенъ да управлява споредъ Апостолскитѣ Правила и дневната епоха. А най-послѣ прѣдставете Всесветѣйшему, че, ако Р. Църква постоянноува на откъса си да ни услыши благо-склонно, възможно е да се случатъ нежелани нѣща, и тога „последная, горшая

τὴν ἐντολὴν τῆς πατρίδος, ἣς βασιζομένη τῇ φιλογενεῖᾳ σας, ἀνέθεσεν ἵνα πολὺ-
τιμον φροντίδα, καταστήσατε ἡμᾶς ἀναπροσώπως πληρεξουσίου. Δὲν πρόκειται περὶ
συμφέροντος ἑνὸς μόνου ἀτόμου, οὐτε περὶ ἰδιοτελείας τινός, ἀπαγε, ἀλλὰ συμφέροντος
πολυτίμου, ἕως τῆς πατρίδος. Δὲν κηρυττήθη κατὰ τοῦ Μελέτιου ἀπὸ μίσεως, οὐτε
ἀπὸ ἰδιοτελείας, ἢ ἰδιοτροπίας τινός, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς διανοπαθεύσης πατρίδος,
ἀναπροσώπως περιμενουσῆς πνευματικῶν πατέρα ἀνακουρίζοντα αὐτήν. Ταῦτα καὶ ὑπο-
σχευόμεθα

Οἱ πρόκριτοι Ἀγγλίας.

Τῆ 23 Μαρτίου 1860 ἐν Ἀγγίᾳ.

IV.

Ἀδελφοὶ συμπολιταί, κύριοι ἀδελφοὶ I. Παοίντζεθ, ἀδελφοὶ Μάντζεθ, ἀδελφοὶ
K. Παοίντζεθ, ἀδελφοὶ Κατζκάρεθ!

Τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν I Φεβρουαρίου ἡμετέραν ἐπιστολὴν ἀρμίνως δεξάμενοι,
πλεῖστον ἔσον ἐχάρημεν περὶ τῶν αἰσίων τῆς φιλίας ἡμῶν ὑγείας, καὶ ἦν καὶ ἡμεῖς
θεῖον ἔλαβε καλῶς ἔχομεν μέχρι τοῦδε. Ταυτοχρόνως δὲ ἐξ αὐτῆς ἐπληροπορήθημεν
καὶ περὶ τῶν φιλογενῶν πράξεων ἡμῶν, ἀφορῶσθαι τὴν ἀντὶ τοῦ γενεστοῦ ἡμῶν Μελε-
τίου ἀντικατάστασιν ἑτέρου Ἀρχιεπίσκ. ἔχοντας μὲν κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς κανόνας
καὶ αὐτὴν τὴν ἀνακτοβικήν βούλησιν καὶ διαταγὴν καὶ τοὺς νεωτέρους κανονισμούς,
ἀπαντα τὰ προσόντα τοῦ ποιεῖν καὶ δικαίῳ πόρνον λογικὸν οὐχὶ εὐαρέθιον,
συμφίονον δὲ ὄντος κατ' εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦτου πρὸς προαγωγὴν καὶ βελτίωσιν
ἡθικὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι χάριν ἐπιτυχίας τοῦ τοῦτου ἐκρίθη, παρ' ἡμῶν, ἀναγκαῖα ἢ
ἀποστολὴ ἑνὸς ἀξίου ὑποκειμένου ἐκ τῶν ἐνταῦθα συμπολιτῶν. Ἡ εὕρεσις, κύριοι,
τοιούτου ὑποκειμένου ἐστάθη δύσκολος. Ὅθεν ἐπιθυμαθὲν ἀπερασίσαμεν, ὅπως τὰς
ἀναφορὰς ἐξαποσταλισθῆναι πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ κυρίου Χρίστου Μάντζε, ἔχοντας καὶ
τοῦτου τὴν πληρεξουσιότητα ἐκ μέρους τῆς πατρίδος, ἵνα μετὰ τοῦτου συνεργασθῆτε,
ὡς θέλει σας φρεσίαι ἢ θεῖα πρόνοια ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος. Τελευταίον πε-
ριττὸν θεωροῦντες νὰ ὑποκινήσῃμεν διὰ φράσεων ἐνθουσιωδῶν τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος
δικαίῳ ἔθλον ἡμῶν, συγκαταλαλοῦμεν τὰ μέχρι τοῦδε εἰρηγμένα ἐν ὀλίγοις ὀσινος κα-
τασταίνομεν ἡμᾶς καὶ τὸν ἔθλ. φέροντα τὰς ἀναφορὰς, κύριον Χρίστον Μάντζε, ἀνα-
προσώπως πληρεξουσίου τῆς πατρίδος ὅπως παντὶ σπῆναι συνεργασθῆτε ἐκ συμφέρονου
ἵνα ἀντικατασταθῆ ὁ εἰρηγμένος Μελέτιος δι' ἑτέρου τοῦτου, εἶναι ἀνώτερον διαλέγομεν.

Ἐν τούτῳ διαβιβάζοντας τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπέληξιν ἡμῶν διαταλοῦμεν

Οἱ πρόκριτοι Ἀγγλίας.

V.

Πανοσιολογιότατε Ἅγιε Ἀρχιεπίσκοπε, κύριε Σωφρόνε!

Ἐρευνῶντες ἡμερῶς περὶ τῆς ἐρατῆς ὑγείας ἡμῶν, ἀναγγέλομεν, ὅτι μετὰ
τὴν ἐκ τούτουθεν ἡμετέραν ἀναχώρησιν, κατὰ τὴν ἀξίωσιν ἡμῶν ἐπιτελούμεν φου-
ρχῶντες καὶ ἡμερινοῦντες, πεπειθῆτες, ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα ἱερολογιότης θέλει δια-
τηρῆσαι σταθερῶς τὰς ὑποσχέσεις, ἃς πρὸς ἡμᾶς δεδώκατε, ὡς καὶ ἡμεῖς μέχρι τε-
λευταίας ἡμῶν ἀναπνοῆς θέλομεν διατηρῆσαι τὰς ἡμῶν ἀμετατρέπτους, ὄντας τὰ ποσὰ
τῆ ἡμετέρας πανοσιολογιότητι. Ἀλλ' ἐν τούτῳ διὰ τοῦ αὐτοῦ διαβαίνοντος ἡμῶν κυρίου
Χρίστου Δ. Μάντζε ἀναμνησκόντες τὰ ἀνωτέρω καὶ ἕσα προφορικῶς συνειληγ-
θημεν, παρακαλοῦμεν νὰ διαβιβάζητε ἡμῶν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν, πάντα τὰ
αὐτοῦ γινόμενα περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ τοῦ αὐτοῦ, κυρίου Χρίστου Δ.
Μάντζε, ὑποχρεῶντες τὰ μέγιστα ἡμᾶς, τοὺς μετὰ σεβασμῶ διαταλοῦντας

προκρίτους τῆς Ἀγγλίας

первихъ². Прѣди да запечатимъ пастырацето, притуриме нѣколко още думи: Господа, изтълните порачката на отечеството, която, основавано на родолюбieto ни, възложило ни сядлощна грижа, като ни е поставило пълномощни прѣдставители. Не се касае за интереса на една само особа, нито за нѣчие користолюбие, не дай, Боже, но за сядлощниятъ интересъ на цѣлото отечество. Не се прогласяваме противъ Мелетия отъ ограда, нито отъ користолюбие или отъ нѣкое своенравие, чо за доброто на дюдостраждущето отечество, която цѣлтрѣбливо чака духовенъ отецъ, който да го облегчи.

Това, и се подписваме,

Охридски първенци.

На 23. мартъ 1860. въ Охридъ.

IV.

Присѣлъ.

Почитаеми съграждани, г-да Брати Я. Паунчеви, Бр. Манчеви, Бр. К. Паунчеви, Бр. Кецакови!

Писмото ни отъ 1. февруари като съ благодарение приехме, много се зарадвахме за благополучното и мило наше здраве, спорѣдъ която и ние, съ милостята Божия, сме добри до сега. А сядшеврѣменно отъ него се утѣждаваме и за родолюбивитѣ наши дѣйствия, които се отнасятъ до замѣстването нмѣсто нмѣстнаго ни Мелетия съ другъ Архиерей, който да има, и споредъ Апостолскитѣ Правила и споредъ самата господарева воля и заповѣдъ и споредъ новитѣ постановления, всичкитѣ качества да насе и управлива словесно стадо не малобройно, и да е съгласенъ во всичко съ желанията на това послѣдното за изврѣдъка и правственото му подобрене и чо, за сполучиването на такъвъ, намѣрило се отъ насъ за нуждно изирачането на едно достойно лице илѣ окдѣшнитѣ граждани. Нахождамето, г-да, на такво лице биде мачно. Заради това, единодушно рѣшихме, прошеенята да ни изратимъ чрѣзъ г. Христо който има пълномощие отъ страна на отечеството, за да дѣйствувате заедво съ него, както ще ни осидѣли Божията промисель. Най-послѣ, като считаме илчинно да подбуждаме съ ентузиастични фрази жарката ни за отечеството ревностъ, омаглаваме до туку реченитѣ въ малко, така: поставяме насъ и носиния прошеенята, г. Христа Манчевъ, пълномощни прѣдставители на отечеството, за да дѣйствувате съ всичката си сила и съгласно, за да се замѣсти рѣчениятъ Мелетия съ другъ, такъвъ, какъвто по-горѣ казахме. Варочемъ, като прѣиращаме почетята ни къмъ Васъ, остаемъ

Охридски първенци.

Въ Охридъ.

V.

Присѣлъ.

Прѣподобнословеснѣши Св. Велики Архиемандрите, Г-ве Софроние!

Като най-първо питаме за желането ни здраве, извѣстваме, чо подиръ заминуването ни отъ туку, споредъ нашето иславе, мируваме и сме безгрижни, като сме утѣрени, чо и Ваше свещенословесие църсто ще упазите обѣщанята, които ни дадохте, както и ние вашитѣ неизмѣни, като сме дола доврѣие на Ваше прѣподобнословесие. Но измежду това, чрѣзъ отъ тамъ заминуващия г-на Христа Манчевъ като Ви напомняме горнитѣ и какво устно се разговориаме (съ насъ), молимъ да ни прѣиратите, споредъ обѣщането Ви, всичко, чо става тамъ во прѣдметна въпросъ, чрѣзъ сядция г-на Христа Манчевъ, съ която най-много ще задѣжките насъ

Охридскитѣ първенци.

Въ Охридъ.

Ἐνταυμά κίριε Χριστέ Δ. Μάντζετ!

Εὐχόμενοι ἡμεῖς ἀείκων καὶ ἐρετῶν ἐκδοσιν τῆς ἡν ἐνεπιστεύθη ἡ πατρίς ἡμῶν καὶ τοῖς αὐτοῖς λαοῖς φιλογενεῖσι συμπολίταις ἡμῶν κοινωφελοῦς ὑποθέσεως, προτραπέμεθα ὑπὸ ὑπονοίας τινός, ὅπως ὑπενθροίσωμεν ἡμῶν ἐνδεχομένην περίπτωσιν τινα, καθ' ἣν ἤμελεν ἀποδοῦν πᾶσα ἑτέρα ἀπέλευρα ματαία καὶ, ἢ δευτέρᾳ πλάνῃ ἤμελεν εἶσθαι χείρων τῆς πρώτης, τὴν ἔτις ἐάν τυχόν μετὰ πάσης τῆς προσπάθειας, ἡμεῖς μὲν ἀποτόχρηται τοῦ σκοποῦ, ἢ δὲ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐναντίον τῶν κοινῶν εὐχῶν τῆς πατρίδος, ἐναντίον τῶν νόμων κανονισμῶν ἀποφασίτῃ νὰ ἀποσταλῆ τὸν ἴδῃ ἕτερον φρόνιμα Μελέτιον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, ὅπως μὴ γένοιτο, μηδὲν λογιζομένη τὰς ἐπιθυμίας καὶ τάσεις τῆς ἐπαρχίας ἐνεκρίνωμεν νὰ διαμαρτυρηθῆτε ἐνθα δεῖ κατὰ τριαύτης ἀποστολῆς καὶ παρασταίνοντας τῆς ἐνδεχομένης ἀπανταίως συνέπειαι, αἰτήματα ἐν τριαύτῃ ἐναντὶα περιπτώσει τοῦλάχιστον νὰ διαμῖνη ὡς Πρεσβῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ νὰ μὴ πατήσῃ τὸ ἴδιον τῆς ἐπαρχίας λαμβάνουσι τὰ κανονικὰ εἴδημα διὰ τινος ἐπισκόπου αὐτοῦ κτλ.

Πασιχότως δὲ τῆ φρονήσει καὶ φιλογενεῖα ὑποστηρισόμεθα.

Ἐν Ἀγρίῳ, τῆ 9-ῃ Φεβρουαρίου 1860.

Οἱ τῆς πόλεως Ἀγρίδος πρόκριτοι.

VII.

Παναγιώτατα!

Ἄγια καὶ Ἱερά Σύνοδος!

Οἱ ὑποκαιόμενοι ἀπ' ἐνός μὲν ἐπιθυμοῦντες μὴ ἀπάτης τῆς ἐπαρχίας, ὅπως τόχρημαν ποιμανόχρησι παπραιοκρίνου τὰς ὑπὸ τῆς ἱεράς θρησκείας ἡμῶν ἀπακουμένης ἀρεταῖς καὶ ἔχοντος ἀπαντα τὰ προσόντα τοῦ ποιμαίνειν τὸ ἑαυτοῦ λογιστὸν ποιμῆνον ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Α. Μ. τοῦ κρατικοτάτου, δικαιοτάτου τε καὶ φιλοῦτου Ἄνακτος, Σουλτάν Ἀμπδουλ Μαδζιτ γάν, ἰφέντου μας, συμφόνως τῆ ἀνακτορικῆ βουλήσει, καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ Ἀποστολικαῖς κανόσιν ἀπ' ἑτέρου δὲ πασιχότως ὅτι ἡ Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία δὲν θέλει παρῖδει τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας ἡμῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῆ λέξεϊ Πρεσβῆν Ἰωακκίου καὶ τὸν μετὰ ταύτην γενόμενον διορισμὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν τῆς Α. Παναγιότητος, τοῦ Κυρίου Μελετίου, καταστήσωμεν ἐπιτρόπους πληρεξουσίους τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίταις ἡμῶν, ἵνα τὰς ἀναφορὰς ἐπιδώσωσι καὶ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας ἡμῶν παραστήσωσι. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Κύριος Μελέτιος, καὶ τοῖ ἀπαράδεκτος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εὐδέποτε ἐπικουρὰ βραδουργίῃν καὶ ἐπινοῶν παντοῖα μέσα, ἵνα τὴν ἐπαρχίαν κατακερματίσῃ, ἀναφορὰς δὲ συνήταί, καὶ ταύτας διὰ διαφόρων βραδουργειῶν ὑπογράφει, λέγων τοῖς ἀπλοῦστέρους νόν μὲν ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆς Γ. Πύλης συνετάχθησαν, νόν δὲ κατὰδιαταγὴν τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἄλλοτε δὲ παπραιοκρίν καὶ δαπάνας ὑπερέχουσας ὡς εἶπεν γεννησομένης ὑπὸ τῶν ἐντίμων ἀντιπροσώπων ἡμῶν ἀναφέρουσι, καὶ ἄλλοτε παντοσρέπως ἀπατῶν. Καὶ ἴδῃ ἀκούσωμεν, ὅτι συνήταξεν ἐσχάτως, ὡς εἶπεν ἀπὸ μέρους τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἀναφορὰν, καθησπομένην τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων ἡμῶν καὶ ἐνεχοποιώσαν αὐτοῖς, ὡς αἰλικρίτως ἀντιπροσποῦντας τὴν ἐπαρχίαν καὶ μηδέποτε πληρεξουσιότητα λαβόντας παρ' ἡμῶν, καὶ ταύτην διὰ βραδουργίῃν καὶ ἀπάτης ἐνεργεῖ νὰ ὑπογράψωσι οἱ ἀπλοῦστέρους καὶ ἀναλαβῆστοι, πύμφας ὑπαλλήλους αὐτοῦ εἰς ἕλεν τὴν ἐπαρχίαν, καὶ διασποῖρων λόγους ἀπατοῖους, ὅτι εἶπεν οἱ ἀντιπρόσωποι προπῆνεται νὰ διαμελίωσι τὴν ἀκαρτέτητα τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν ἐνότητος, καὶ νὰ ὑπολάβωσι τὴν ἐπαρχίαν εἰς χρεῖα ὑπέρογκα, σπυρόμεν, ὅπως γνωστοποιήσωμεν, ὅτι τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολίταις ἡμῶν καταστήσωμεν καὶ εὐθὺς καθιστόμεν πληρεξουσίους ἀντιπροσώπους, ἵνα παραστήσωσι τῇ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας τῆς ἐπαρχίας καὶ καθ'ἑκατέστησιν Αὐτῇ, ὅπως εἰσακουσθήσιν αἱ παρακλήσεις ταύτης, εὐδέποτε δὲ

Почтени Г-не Христо Манчевъ!

Като най-първо желаемъ благополученъ и жителенъ конецъ на общеподлезното дѣло, което отечеството повѣри вамъ и на другитѣ такъ родолюбиви наши съграждани, подбуждаме се отъ едно съмнѣние, да ни напомнижъ възможенъ единъ случай, по който всѣкое опитване било би суство и „последная горшая первыхъ“, слѣдующия: ако би, слѣдъ всичкитѣ на старания, ние не сподучите въ цѣльта, а В. Църква противъ общитѣ желанія на отечеството, върѣка повитѣ постановленна рѣши да върати оврѣдѣлената Мелетия въ тая епархия, като за нищо не зачита желаніята и тежкенията на епархията, удобрижме да протестираме еадѣто трѣба противъ такво изрѣчане и, като прѣдставитѣ възможнитѣ нежеллеми послѣдствия, поискайте въ таквъ противенъ случай поне да остане като Ирѣсвански въ Цариградъ и да не стави земната почва на епархията, като си волучава правилнитѣ годишнини чрѣзъ нѣкой епископъ и пр.

А като се надѣемъ на вашата мадрость и родолюбие, подписваме се,

Охридски първенци.

Въ Охридъ. На 9. февруари 1860.

Воссветѣиши!

Свети и Свещени Синоде!

Подписанитѣ отъ една страна желаючи заедно съ всичката епархия да получимъ пастиреначалникъ, снабденъ съ инскументѣ отъ свещената ни религия добродѣтели и имѣющъ всичкитѣ качества да наше спосто словесно стадо водъ щита на Н. В. вѣрчавишия, оправедивѣишия и народолюбившия наши Господарь, Султанъ Абдулъ Меджитъ ханъ ефенди, съгласно съ господаревата воля и свещенитѣ Апостолски Правила; а отъ друга страна, бидещемъ увѣрени, че В. Хр. Църква не ще вѣрѣрѣ молбитѣ и желаніята наши, ичастъ подаръ почиването на покойни Ирѣсвански Иоанина и подаръ послѣднѣшето го назначение на Н. В. Пр. Мелетия за въ епархията ни, поставихме пълномощия прѣдставители живущитѣ въ Цариградъ наши съграждани, за да подадатъ прошенията и молбитѣ, и желаніята ни да прѣдставятъ. Но понеже г-нъ Мелетия, макаръ и неприяетъ въ епархията, никога не прѣстана да интригува и да измисля всѣкакви срѣдства, за да раздробя епархията; а прошения съчинява и тѣхъ чрѣзъ разни интриги подисва, като казва на по-проститѣ кога, че по заповѣдъ на В. Порта били съчинени, кога, по заповѣдъ на В. Хр. Църква, а другонъ, своеениа навичанство и че нашитѣ почтени прѣдставители щѣли ужъ да направятъ прѣогромни дългове, и другонъ, всѣкакъ мами. И сега слушаме, че на послѣдѣ съчинилъ, като ужъ отъ страна на епархията ни, прошение, което докача честъта на нашитѣ въ Цариградъ прѣдставители и ги обвинява, като че своеволено прѣдсталивали епархията, безъ никога да са получили пълномощие отъ насъ, и това прошение съ интриги и измама дѣяствува да подисватъ по-проститѣ и безграмотни, като всиратилъ свои чиновници по цѣлата епархия, и като разѣва неприлтни думи, че ужъ прѣдставителитѣ щѣли да раздробятъ цѣлостъта на религиозното ни единство и да подложатъ епархията въ прѣогромни дългове, бърраме да увѣдожимъ, че съгражданитѣ ни, живущи въ Цариградъ, постановили сме и вакъ поставиме пълномощни прѣдставители, за да прѣдставятъ на В. Църква молбитѣ и желаніята на епархията, и да помолятъ, щото да се услышатъ молбитѣ на епархията, а никога не сме имъ дали пълномощие да дѣйствуваатъ нѣщо противъ религиозното ни единство, нито имъ позволияваме, а нито могатъ да подложатъ

εξεδίκαζεν αὐτοῖς πληρεξουσιότητα, ἵνα ἐνεργήσωσι τι κατὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐπι-
ταγῆς ἡμῶν, οὔτε ἐπιτρέπομεν αὐτοῖς, καὶ οὔτε δύνανται, ἵνα τὴν ἐπαρχίαν υποβί-
βωσιν εἰς χρεὶν, εἰς ὑπέρογκα, ὡς ἢ ὑπὸ τοῦ κ. Μελατίου βολίως συνταχθεῖσα ἀναφορὰ
διακρίνεται, ἀλλ' οὔτε εἰσάχιστα διό οἱ μὲν ἀντιπρόσωποι ἡμῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα
νὰ ἐξαρκῶσι τὴν πληρεξουσιότητα μέχρι τῆς ἀποπαρωστικῆς τῆς παρ' ἡς ἐλάβον
αὐτὴν υποβίβωσις, εἰσαχθεῖσα δὲ προσβολῇ, γεννηθεῖσα τυχόν κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων
ἡμῶν, θεωρεῖται καθ' ἀπάτην τῆς ἐπαρχίας, καθότι οἱ ἀντιπρόσωποι ἀνήκουσαν εἰς
τοὺς πρώτους οἴκους αὐτῆς καὶ ἐπομένως θερμῶς παρακάλεισαν, ἵνα αἱ δὲ τὴν
προμνησθέντων ἀντιπροσώπων ἡμῶν παρακλήσεις τήχουσιν εἰρηνοῦς ἀκροάσεως καὶ
οὕτως ἡ ἐπαρχία ἀπαλλαγῇ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ διακρίνεται ἕνεκεν ἐλλείψεως καταλλήλου
ἀρχιερέως.

Τῆ 12 Μαρτίου 1861, ἐν Ἀγγίδι.

Τῆς Γρατείας Παναγιότου

Δούλοι ταπεινοί

Οἱ τῆς πόλεως Ἀγγίδος πρέλατοι.

VIII.

Ἀξιώτατοι συμπολιταί, Κύριοι ἀδελφοί Ι. Παουντζεβίτς, ἀδελφοί Δ. Μάντζεβίτς,
ἀδελφοί Κ. Παουντζεβίτς, ἀδελφοί Ι. Κετζικάρβιτς οἱ ἀντιπροσωπεύοντες ἐν Κων-
σταντινουπόλει τὴν ἐπαρχίαν Ἀγγίδος!

Ἡ πολυπαθὴς τάλανα πατρὶς ἡμῶν ἐπιθυμοῦσα, ὅπως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.
Μ. τοῦ κραταοστάτου, δικαιοστάτου τε καὶ φιλοθέου Ἀνακτορ. Σουλτάν Ἀρσενόλ Μα-
τζίτς γέν, ἱερέτου μας, τήχῃ πνευματικοῦ ποιμανόρχου, ἔχοντος ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὴν
τῆς θρησκείας καὶ τῶν κανονισμῶν, τῶν ὑψηλῆ βουλήσι τεταγμένων ὑπὸ τῆς σε-
βαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, ἀπακοίμενα προσόντα πρὸς τὸ ποιμαίνειν τὸ λογικὸν
ποιμνικὸν συμφέρον τῆ Ἀνακτορ. βουλήσι καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ Ἀποστολικοῖς κανόσιν,
ἔσπευσε μὲν εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐν μακαρία τῇ λέξει Πρασπὸν Ἰωαννιδοῦ,
ἵνα διαλάβῃ τὰς εὐχὰς καὶ ἐπιθυμίας αὐτῆς δι' ἀλληπαλήμην ἀναφορῶν, καὶ κατῶ-
στησεν ἡμᾶς δι' ἐπιτροπικῶν ἐκτελέσεων καὶ ἐπιστολῶν ἀλληπαλήμων ἀντιπροσώπων
πληρεξουσιούς, ὅπως τὰς ἀναφορὰς ἐπιδοῦσθε ἵνα δεῖ μὲν εἰς αἰὸν ἀποτέλεσμα ἀφ'
ἐνὸς βλίπουσα ὑπὸ ἀνυπομονήσεως ἀφ' ἑτέρου καταγομένη καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν
καταχρήσεων τοῦ Κ. Μελατίου βασανιζομένη ἐπέστειλεν αὐτῆς ἐπιτροπικὰ ὑπὸ ἡμε-
ρημῶν 15 Ἰανουαρίου τ. ε., φέροντα ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας τῶν ἐπισημοτέρων
τῆς ὀλομελοῦς κοινότητος ἀπάτης τῆς ἐπαρχίας, δι' ἣν καταστήσεσθε ἡμᾶς αὐτῆς, ἵνα
ἔγῃ τὴν αὐτὴν πληρεξουσιότητα, παρακάλεισαν, ὅπως μεταχειρισθῆτε πᾶν πρόσορον
μέσον πρὸς ἐπιτυχεῖν θεραπεύσας τῶν θεινῶν, ὅφ' ἐν κατέχεται αὐτῇ ἕνεκεν ἐλλεί-
ψεως καταλλήλου ποιμανόρχου.

Ἄλλ' ὅμως, ἐπειδὴ, ὡς πληροφοροῦμεθα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἡμῶν, τὰ τελευταῖα
ταῦτα ἐπιτροπικὰ περίεσον, σπεύδομεν ὅπως διὰ τούτου παρήξομεν τὴν αὐτὴν πλη-
ρεξουσιότητα. Ἔστω λοιπὸν ἀντιπρόσωποι ἡμῶν πληρεξούσιοι πράξατε δὲ καὶ ἐνερ-
γήσατε συμφέροντος τῶν μέχρι τούδε ἐπιστολικῶν ἀναφορῶν, ὡς τέλος πληρεξούσιοι
ἀντιπρόσωποι, οἷς ἡ πατρὶς κατίστησι καὶ καθιστᾷ αὐτῆς διὰ τούτου παραστή-
σατε ἵνα δεῖ τὰς τοῦ κυρίου Μελατίου πολυεταῖς καταχρήσεις, ἣν τὴν λεπτομερῆ
ἐκθέσιν παρατρέχομεν ἡδὴ χάριν συντομίας, ἀναφέρομεν δὲ μίαν μόνην, ἐνεργουμένην
ἡδὴ βολίως καθ' ἧς διαμαρτύρεται ἅπαντα ἡ πατρὶς, καὶ εἶναι ἡ ἐπομένη: ὁ κύριος
Μελάτιος συνέταξεν ἐν παραβύσει, ὡς εἶπεν ἀπὸ μέρους τῆς ἐπαρχίας εἰς, ἀναφορὰν,
κηρύττουσαν μὲν ἀναφανδόν, ὅτι ἡμᾶς οὐδέποτε κατίστησεν ἐπιτρόπους καὶ οὔτε ἀπέ-
στειλε ποτὲ ἐπιτροπικὴν ἢ ἐπιστολὴν πρὸς ἡμᾶς, λέγουσαν δὲ, ὅτι ἡμᾶς ἐστὶ ἀνήκουστοι
ἀντροπολόνοτες καὶ προβάλλοντες τῇ ἐκκλήσει αἰτίσεις ἀπονειομένης τε καὶ ματαίας
τὴν δὲ κίβδηλον ἀναφορὰν ταύτην ἀναγκάζει ὁ κύριος Μελάτιος τοῦ χυδαίου λαοῦ
τοὺς ἀπλοιστέρους καὶ πάντῃ ἀναλαβήτους νὰ ὑπογράφωσι, τὴν μὲν, δι' ἀπειλῆς
καὶ βραβίων μέσων, τὴν δὲ, διὰ βελιουργίας καὶ ἀπάτης, καὶ ἄλλον δὲ ξένος χυρὸς
ὑπογράφειν, καὶ λέγει εἰς τοὺς ὑπογραφομένους, ὅτι εἰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τίς

епархията подъ дългове, не прѣогрохна, както лукаво съчиняното отъ Мелетна прошение поддържа, но нито подъ най-малки. Заради това, нашитѣ прѣдставители иматъ право да упражняватъ пълномощието до свършъка на въпроса, за който го получили; а какъвто и да би било доказаніе, сторено противъ прѣдставителитѣ ни, счита се сторено противъ цѣлата ни епархия; защото прѣдставителитѣ принадлежатъ на най-върнитѣ ѣ домове; и слѣдователно, горещо молимъ, за да би прѣдставенитѣ чрѣвъ поменатитѣ наши прѣдставители възби се удостоятъ на благосклонно услухиванне, и така епархията да се избави отъ положението, въ което се намира, по причина на вѣжване стоденъ Архирей.

На Ваше Воссветѣйшество

поворни раби
свръшенитѣ на градъ Охридъ.

На 12. мартъ 1861. Въ Охридъ.

VIII.

Примѣтъ.

Почитаеми съграждани, господа Брати Я. Паунчеви, Бр. Д. Мангели, Бр. К. Паунчеви, Бр. Я. Коцкарови, които прѣдставяватъ въ Цариградъ Охридската епархия.

Многострадащото и окаяно наше отечество, като желие, подъ защитата на Н. В. крѣпчайшия, справедливѣйшия и народолюбивия Господарь, Султанъ Абдулъ Меджитъ ханъ ефенди, да получи духовенъ пастиреначалникъ, които да притежава всичкитѣ властности, както отъ религиата, така и отъ востановленіята, постановени по високата воля на честното ни Правительство, качества да пасене словесното стадо съгласно съ господаревата воля и съ священитѣ Апостолски Правила, побърза въчасъ, подиръ почитането на покойния Прѣславски Иоанкии, да изяви желанията си чрѣвъ послѣдователни прошения, и постави насъ чрѣвъ особени опълномощителни и послѣдователни писма пълновластни прѣдставители, за да подадете прошенията гдѣто трѣбаше. А, като никакъвъ благоприятенъ резултатъ не гледашемъ отъ една страна, а отъ друга, обладавано отъ нечрърѣбие и ждчено отъ многошднитѣ злоупотреби на г. Мелетни, пакъ прати пълномощни подъ дата 15. февруари т. г., съ подписи и печати на по-виднитѣ отъ цѣлокупното общество на цѣлата епархия, съ които, като остава насъ пакъ да имате самоото пълномощие, помоли ни да употребите всѣкое удобно срѣдство, за да се сполучи цѣръ на зливнитѣ, отъ които е обладавано, по причина на вѣжване стоденъ пастиреначалникъ.

Обаче, понеже, както отъ нашитѣ писма се уидюваеме, тѣзи послѣдни пълномощни сѣ пронаднали, то бързае чрѣвъ настоящето ни да ни дадемъ еднѣто пълновластие. Бадете прочее пълновластни наши прѣдставители; направете и дѣйствувайте съгласно съ досега изратенитѣ прошения, като свършенни пълновластни прѣдставители, които отечеството е поставило и постави сега пакъ чрѣвъ настоящето. Прѣдставетѣ кадѣто трѣба многошднитѣ Мелетнене злоупотреби, подробното изложение на които проуваеме сега краткости ради и споменаеме само едно, което сега лукаво се дѣйствува, противъ което цѣлото отечество протестира и е слѣдующето:

Г-нъ Мелети тайно съчинилъ, като ужъ отъ страна на всичката епархия, прошение, което явно прогласява, че насъ никога не ни е поставяла прѣдставители и нито ни е пратила нѣкога пълномощие или писмо, а казва, че ние сте били хора жетатели и сте прѣдлагали на Църквата обезумѣли и суетни искания; а това казнаво прошение г. Мелети принуждава по-проститѣ отъ простия народъ и съвсѣкъ неграмотни да подписватъ, кого чрѣвъ поддлашване и насилствене срѣдства, кого чрѣвъ интриги и съ измама, а другито, чрѣвъ

αὐτὸν τίνος ἔνεκεν, μᾶλλον νὰ δεχθῶσι τὸν παππομόν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν νὰ παραιοῦσιν εἰς τοῦτον, καὶ νὰ υποβάλωσιν ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν εἰς ὑπέρογκα γράτ, ἀναβαίνοντα εἰς ἑκατομύρια πολλάς δὲ καὶ πλάστὰς ὑπογράφας καὶ συρραγίδας γέροι ἢ ἀναγορά. Οἱ δὲ οὕτως ἐν ἀγνοίᾳ ὑπογεγραμμένοι ἐν τῇ πλάστῃ ἀναγορᾷ αὐτῇ, ἐνοήσαντας τὴν ἀπάτην καὶ βλάβουργίαν, ἔδραμον εἰς τὴν ἐνταῦθα Μητρόπολιν, ἀνεκάλεσαν τὰς ὑπογράφας διαμαρτυρούμενα κατὰ τῆς ἀπάτης, ἐζήτησαν τὴν ἀναγορὰν ἵνα ἐξαλείψωσι τὰς ὑπογράφας αὐτῶν, παρεκάλωσαν νὰ ἐπισκευασθῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπισκευάσθησαν, καὶ ἡ ἀναγορὰ δὲν φαίνεται. Τοῦτον ἔνεκεν λοιπὸν οἱ ὑπογράψαντες τὴν τοιαύτην ἀναγορὰν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ δι' ἀπάτης κηρύττουσι τὰς ἐν αὐτῇ ὑπογράφας αὐτῶν ζήνας καὶ ἀκόρησι, καὶ οἱ ἰδιοχείριος ὑπογράψαντες τὴν ἀναγορὰν διὰ τὴν ἐν τούτῳ ἰδιοχείριον ὑπογραφήν διαμαρτυροῦνται ἐνώπιον Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων κατὰ τὴν τοιαύτην βλάβουργίαν. Διαμαρτυρεται δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ ἅπασα ἡ ἐπαρχία.

Παραστήσατε λοιπὸν, παρακαλοῦμεν θερμῶς, τὰς διαμαρτυρήσεις ταύτας ἰθὺς δεῖ, καὶ διαμαρτυρήγητε καὶ ἡμεῖς ἀπὸ μέρους τῆς πατριδος ἡμερ, ἢ ὑποῖα διὰ τοὺς κόπους σας, οὗς θέλετε καταβάλλει ὑπερ τῆς αἰτίας διακτερατώσεως θέλει προσφέρει ὑμῖν εὐγνωμοσύνην ἀδύον.

Τῆ 15 Μαρτίου 1861, ἐν Ἀχρίδι.

Οἱ τῆς Πρώτης Τουστιγκανῆς ἢ Ἀχρίδος Πρόκριτοι.

IX.

Его прѣдметъ отъ горѣшеномъшаго фалшиво Молотнено прошенне, писано на Охридско българско парѣние, и съ гърцика азбука, което писаномажедамитиъ буквално, а сгѣдъ това, за полесно четене, и съ българска азбука:

„Σεισθακτιεσθη!“

Σεισθίν, Σήμερα!

Νῆε, σὺδὲ σὸ νῆε-γέλομα καὶ πόντισσι (οὐδασμοῦ) ἢ σὸ σίνοβα λυόμασι πόντισση βόμπη βάση, ζήταλη (κάτωκο) ἐπὶ ἐπαρχίατα Πρίσπανσκα ἢ Ὀχρίδσκα, βόμπη ποδδανη (ὑπέροκα, βία) νὰ νῆελο βελήζισσθα, νῆε-μάκοσι γροπὶδαρα νῆελο Σουλτάν Ἀμπδούλ-Μετζήε γάν ἐπέντη μας (κέρου διαζέσθασθα δὲ μπῆλοε νεπημῆδισμα ἢ τῆλοε τῆλοε νὰ ἔθνοε ἢ σῆμοσι βουλάνσμοσι (οὐκουμανικός) πατριόμοσκη σὺλ, τὸν σὺδὲ πρίτ τῆλοε βίκοι νὲ δὲηλ ἢ καὶ νὲ δὲητ σὸ μπουζέθισσθα βίκοε ἐπὶ μπουλο-τῆσσιεσσιε (μπουζέθισσθασθα, νῆε, βίκοε, σὺδὲ σὸ δουπέρημα ἐδ-νεγο. (Πάτρικοι) ἢ δὲ σῆλοε σήμερα, σὺδὲ σῆλοε δικέλοε νῆε, σὸ ἔθνα πόντισση ἢ βόμπησκα ἀνῆροε μπῆραμα προστίει τῆλοελο, ζῆσθῆε σὶ δῆμα δρῆμῆεσσι δὲ σὶ δῆλοε σαρβῆζισσθη (ἐπὶ σαρβῆ) νῆεσσι μπουλοδαρανῆε ζῆ κατῆθῆλοελο βῆεσσι νὰ βουλάνσμοσι πατριόμοσκη, σὺλ, ζῆ τὸε σῆεσσι πλάστῆεσσι τὸν-μπῆρῆε ἢ σὸ μπουλοδαρανῆεσσι νῆεσσι σὶ κατῆλοε ἐπὶ σῆ σῆεσσι νῆεσσι νῆεσσι πῶτ πῶλοεσσι βῆεσσι ἢ σῆεσσι πρῆδῆλοε νῆε βῆε.

Βουλομακτιεσθη Πατριεργε, ἢ σῆεσσι σήμερα! Σὸ γέλομα ζῆλοεσσι σῆλοεσσι, ἐπὶ νῆεσσι λυόμα, νὲ ζῆλοεσσι κῆλοε, γῆλοε ἐπῆροεσσι ἐπὶ νῆεσσι ἐπῆρχε, γλαδῆεσσιεσσι σῆλοεσσι ἢ δουμῆλοεσσι πὸ βῆερα βῆεσσιεσσι, ἢ τῆλοεσσι κατὰ δὲν μπουζέλοεσσι ἐπῆροεσσι νῆεσσι βῆεσσι (τῆλοεσσιεσσι) ἢ νὲ ἢ δὲσθῆεσσι νὲ βῆεσσι, σῆλοεσσιεσσι ἐπὶ νῆεσσι βῆεσσιεσσι, ἢ ζῆλοεσσιεσσι (μπουδῆλοεσσι) ἢ ποπολοεσσιεσσι ἢ χαρῆλοεσσιεσσι πῆρῆ νεπῆλοεσσι, ζῆ δὲ σὶ σῆλοεσσι νῆεσσι νῆεσσι σὺδὲ νῆε νῆεσσι νὲ γὸ δῆλοεσσι νῆε πῶτ γὸ ζῆλοεσσι κῆλοεσσι ἢ. Ζῆ τὸε σὶ δῆλοεσσι ἀνῆροεσσι τῆλοεσσιεσσι πρῆτοεσσι πρίτ βῆεσσι σῆλοεσσιεσσιεσσι (πάτρικοι) σὺδὲ σὶ σῆλοεσσι νῆεσσιεσσι δὲλοεσσιεσσι νῆεσσι τῆλοεσσι, ἢ πρίτ σῆλοεσσιεσσι σήμερα, τῆλοεσσιεσσι πρῆτοεσσι νῆε-νεμῆ ἢ νῆε μπουζέθῆεσσι νῆεσσι, ἢ νῆεσσιεσσι νὲ καὶ ἢ δῆλοεσσι χαρῆλοεσσι νῆεσσι, ζῆσθῆεσσι ἐπῆρχεσσι νῆεσσι νῆεσσι νὲ ἢ μπουλοεσσιεσσι νῆεσσι τῆλοεσσι ἐπῆροεσσιεσσι σὶ κατὰ δὲ μῆλοεσσι δὲ σῆλοεσσιεσσι τῆλοεσσιεσσιεσσι νὰ βῆεσσι νῆεσσι, σὺδὲ τῆλοεσσι βῆεσσι σὶ τῆλοεσσιεσσι ἢ πῶτ καὶ σὶ τῆλοεσσιεσσι. Ζῆλοεσσιεσσι ἢ ἐπὶ ἐπῆροεσσιεσσι πρίτ ἔθνα γῆλοεσσι ἔθνη ποδ-σῆλοεσσιεσσι τῆλοεσσι νῆεσσι νῆεσσι πρῆτοεσσιεσσι ζῆ δὲ πρῆλοεσσιεσσι πῶτοεσσιεσσι βῆλοεσσιεσσι ζῆ ἐπῆρχεσσι νῆεσσι, σὺδὲ τὸεσσι μῆλοεσσι μῆλοεσσι βῆλοεσσιεσσι, ἐπὶ τὸεσσι ἐπῆροεσσιεσσι ἐπῆλοεσσι νῆε σὶ

чужда рака поднесва и кава на поднесванитѣ, че находяцитѣ се въ Цариградъ наши съграждани, кой знае защо, щѣли да приематъ панишанството и да заплатятъ въ него и епархията и че щѣли да подложатъ щѣлата епархия подъ прѣогромни дългове, които се възкачвали на милиони; а това прошение носи много и прѣправени поднеси и печати. А оние, които така безъ знание поднесали били въ това приправено прошение, като унаха изкамата и интригата, дотърчаха въ тукашната Митрополна, оттегнаха си поднеситѣ, протестираха противъ изкамата, поискаха прощението, за да заличатъ поднеситѣ си, помолиха се да се услышатъ, но не се услышатъ, и прощението щѣха на явѣ. Прочее, заради това, поднесавнитѣ такъвото прошение по незнание и съ измама прогласяватъ поднеситѣ си въ него чужди и безсилни, а оние, които саморядно са поднесали прощението чрѣзъ саморяднитѣ си въ настоящето поднеси протестиратъ и прѣдъ Бога и прѣдъ хората, противъ такитѣ интриги. А заедно съ нихъ протестира и щѣлата епархия. Прѣдставете прочее, молимъ горещо, тѣзи протести гдѣто трѣба и протестирайте и вие отъ страна на щѣлото отечество, което за трудоветѣ ви, които ще положите за благополучното свършване, ще ви принесе вѣчна призывателность.

Първенцитѣ на Първа Юстиниана или Охридъ.

На 15. мартъ 1861. въ Охридъ.

Ето щѣлото прошение и съ българска азбука:

IX.

Свесытеиши!

Свети Соболе!

Ние, шчо со най-глобока почест и со синова дълбока покорна робие наши, жители от епархията Просванска и Охридска, верни подани на негово величество най-вакитот господаря нашего, Султан Абдул Медит хан ефендикъ, кому(то) държавата да бидитъ непобедима, и чисти чеда на единот и самитот вселенскитот патриаршески стол, той шчо прет толку векои не доат и пак къе не донт со божевито място от благочестието (божевнитата), ние, вельам, шчо со доберничме до него (Патрихот) и до свети собора, шчо седит околу него, со оваа покорна и робска анафора бараме простение татъво, зашчо от дамна требеше да си дадиме скрдечното (от скрдие) наше благодарение за качивитето наше на вселенскитот патриаршески стол, за тоа сега си го влашчаме той борч и со благодарението наше си шживиме оти сме сосем наведени (подчинени), пот поелъята наша и сосем предадени на нас!

Вессытеиши (Патриархе) и Свети соборе! Со голема жалба слушаме, оти некои луге, ве знаеме какви, гъла епитропи от нашата епархия, гледасничем синшча и думасничем по ветра работи, ја чинест ката ден безуробитата наша маика (църквата) и ве ја оставяет на рахат, савъшничем от вса работи извидени (будалски) и попустински и харфешничем вари немилостни, за да си погодеет инетот нинини шчо ние инцако ни го дессаме на го знаеме каков е. За тоа со оваа анафора (прошение) чиниме протесто прет наше свесытеишество (патрихот) шчо си саде ти най-голем духовни наш татко, и прет светата собора, чиниме протесто на нима и на мешаинците нинини, и никога не къе и дессаме харфонте нинини, зашчо епархията наша никога не им пушчила ним такво епитропикон со вое да можат да синшеет целотрупието на верата наша, шчо толку некои се честила и пак ве се честит. Знаено ю оти едно епитропикон прет една година един пушчина тамо на един нинини приатели за да побарает по-сгоден владика за епархията наша шчо тога беше без владика, ама тоа епитропикон, от како ни се намести владика харен, го бромие и ве го имаме акирон, и ве само тоа, туку и друго хер какво да бидит,

νόμιστι βλάδιχα γάρην γὸ πρόημα ἢ κί γὸ ἴμασι φικρον, ἢ κί σάμο τῶα, τῶκου ἢ βροῦγο χίρ κακὸς ἢ δά μπήδατ, σῶδ δά ἱξδαῖσαι ἢ δά κῆματ τῶα, ζῶ χίρ κακὸα δά μπήδατ βάρηποτα νῆ ἱε νόμα κεδῖαυα, νῆ χάρῶσιτ σῶδ κί γὸ τῶναςτ, ζῶσιζὸ ἱπαρχίατα νῆ ἱδνα πῆρα νῆδαῖζατ.

Ναὐλοῖασιζοι σι ὅτι βῆσιμ οὐθεοσιζῆσιζοιστο (Πάτρικοσι, κῆμοι σάμο νῆμοι σῆμ ἢ κί μπήδατ πῆκορη, τῶτα, ὅτι κί μπλαγοῖζῆσιζοιστ δά κί δῶζῶνδαιτ σῆρῆα ὅτι τῶκῶα κῆκο σῶδ βῆκορμα, μπῆμα, ἢ πῆμα σῶ χάρῶσιτ σῶ ποσιζοῖμα σὸ ναῖ-γλομπῆκατα πῆζῆσιτ".

Εἶτο σῆμ ὀμῆτ οὐροβερσῆσιζοιστ πρὸς τῆσ σῆμα πῆ Δεμῆρ-χισαρ-σκῆτῆ ἀπῶμα:

Χ.

„Παναγιώτατε Δέσποτα!

Ἄοια καὶ ἱερὰ σῆνοδος!

Διορισθέντος πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος μητροπολίτου ἡμῶν καὶ ἀποσταλλέντος εἰς τὴν ἑπαρχίαν ἡμῶν, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἐναντίον τῶν δὲ ἀναφορῶν, ἑγκαίρως ἐπιδοθεῖσθαι, γνωστῶν γενομένων εὐχῶν καὶ ἐπιθυμῶν ταύτης, τοῦ ἀείμνωτος κυρίου Μελετίου, ἱεροκόπου Βελῆζης καὶ πῆ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ σῆμ-ταυθεῖσθαι προηγουμένως καὶ γνωστῆς εὐχῆς τῆ μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, κυ-ρῶτοματ τῶτον ἀπαράδεκτον, καὶ παρακαλοῦματ τὴν ἱερατέρην Παναγιώτητά καὶ τὴν παρὶ αὐτὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν σῆνοδοι, ὅπως τῶτον ἀνακαλίσι, διὸτι μὴ θυνῆματ νά ὑποφέρηματ τὰς πολυποικίλας τυραννίας καὶ ἀντιχριστιανικὰς κατὰχρήσις αὐτοῦ, δὲν μῆματ εἰς ἡμῶσ ἑτερόν τι, εἰρή νά προστρέξῶματ εἰς θῆρσῆματ τι ἄλλότρου, πρὸς ἀποφυγὴν τῶσῶτου ἀποτροπῆου. Πρὸς δὲ, ἐπειδὴ ὁ κύριος Μελέτιος εὐθῆσιν ἱναῖσθα τυραννικῶσ, ἔσπευσαν ἱνα δι' ἀπάτης καὶ μῆσιν ἀναγκαστικῶν ἀρπάξι τὰς ὑπογραφὰς ἡμῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀνακαλοῦματ τῶντασ καὶ κυρῶτοματ πῆντη ἀκύρῶσις καὶ ἀνισχύρσις, διαμαρτυροῦματ ἱναῖσθαι ἡμῶσιν ἡσοῦ τι καὶ ἀνθρώποισιν κατὰ τῶν τῶσῶσῶν ἀκυρῶσῶν πῆ-ξῆσῶν δῶσι, παναγιώτατε, ὅτι δεχόμεθα τὸν Μελέτιον, ὅτι τὰς ὑπογραφὰς εἰδῶσῶματ μὲ τὴν θέλησιν μαρ ἄλλὰ Ἄναθῆσ τῆς ὑπεδῆλθῶσ αὐτοῦ, ἔλθῶν μὲ ἐπιλοφῆρσις καὶ διὰ τῆς βίας ἱρῆσῶσι τὰς ὑπογραφὰς μαρ, φοβῆρῶσῶν τῶσ ἱερῶσ καὶ ποσιζοῖσῶσ. Ἡμῶσ οἱ ταλαίπωροι τι εὐχοματ νά κῆρῶματ: ἄλλοι ὑπὸ τῶσ φόβου, ἄλλοι ὑπὸ ἀπάτης, εἰδῶσῶματ τὰς ὑπογραφὰς, εὐθῆσ ἐπανειλημένως παρακαλοῦματ, νά μῆσ ἀπαλλάξι τῶσῶτου ἀρχιερέωσ, ἀντικατασταίνουσα αὐτὸν διὰ τῶσ σῆμοβῆου, καὶ σῆρῆσῶσῶσ τῶσ εὐχῆσ τῆς ἑπαρχίας.

Παποῖσῶσ δὲ τῆ φιλοσῶτῆρῆ μαρτῆ ἡμῶν, ὅτι θέλοματ τῶμα εὐμανοῖσ ἀκρο-σῶσις ὑποσῆμα-σῶματ ματὰ βῆσῶτῶτου σῆδασηοῦ

Τῆς ἱερατέρης Παναγιώτητος

Δούλα ταπεινῆ

Οἱ τῆς Ζαλαζνίτζης Ρέκας (Δεμῆρ-ἱσῆρῶν) κάτοικοι.

Ἐν Ζαλαζνίτζῆ Ρέκα, 20 Μαρτίου 1861.

што изидеет и да изидеет тие, за хер каква да бидит работа ни је нам не-
дежано, ни харџот што ќе го чинест, зашто епархиата ни една пара не дексат.

Надеваешчег се, оти наше свесматеишество (Патрикот) кому саде нему
сме и ќе бидиме покорни чеда, оти ќе благоизволит да не дочуват скраја
от таква како што рекофме, белџа, и поике от харџонте, се потишшиже со
нај-глобоката почест...

Забелџа. Въ конката на тоа прошение, оти како е изиденъ тоа прѣписъ, не фи-
гурира дата. Но отъ по-горнати дѣла опровергательни протеста видѣа се жено, че то е капри-
зно прѣписъ вѣдѣа февруари 1861. год., т. е. тѣжко тогана, когато биде удовенъ и откаранъ
къ Битолскиотъ затѣоръ покойникъ Д. Младеновъ.

Х.

Присѣвъ.

Всесветѣйши Владико!

Свети и свещени Сѣборѣ!

За замѣстване на починалия нашъ митроводитѣ като се изначи и из-
крати въ Епархиата ни, както не трѣбнаше, противъ молбитѣ и желанията
на тая послѣдната, извѣстни станали чрѣзъ прошения, о врѣме подадени,
печестиво живѣлиитъ господинъ Мелети, Великии епископъ, при все че неговото
поведение биде прѣдварително изобличено и извѣстиво на Великата Христова
Църква, прогласивае того неприетъ, и молимъ Ваше Всесветѣйшество и окру-
жающия Ви Свети и Свещени Сѣборѣ, да го повиеа назадъ; зашто, немо-
жемъ да търнимъ многоразличитѣ тираниста и противохристиянскитѣ
злоупотрѣби негови, не остава намъ друго нѣщо, освѣтъ да притърчае къмъ
чужда нѣкоя религиа, за да избѣгнемъ отъ такъвъ отпратителенъ. При това,
поисме господинъ Мелети, като дойде тука тиранически, прибрѣса, што съ
измама и срѣдства принудителни да грабне поданитѣ наши за своя волѣа,
поирѣшае си тѣли послѣднитѣ и ги прогласивае съвѣкъ безсилни, прѣте-
стируещи прѣдъ Бога и прѣдъ хората противъ таквитѣ беззаконни дѣла не-
гови; зашто, Всесветѣйши, нито примае Мелетия, нито поданитѣ си да-
дохме съ волѣта ни; но нѣкоя си Анания, неговъ чиновникъ, дойде съ ораже-
носци и чрѣзъ насилне грабна поданитѣ ни, като застрашаваше свещеницитѣ
и първенцитѣ.¹⁾ Ние, окаянитѣ, но вихаме да сторимъ? Едни отъ страхъ,
други отъ измама, дадохме си поданитѣ. Заради това поиторно молимъ, да
ни отърве отъ такъвъ архиерей, като го замѣсти съ нѣкоя честивоживущъ
и съгласенъ съ молбитѣ и желанията на епархиата.

А като сме убѣдени на чадолѣбивата наша майка, че ще бадѣмъ благо-
склювно услышани, поднесваме се съ дълбочайше уважение.

На Ваше Всесвятѣйшество

Раби покорни

жители на Желѣжничка Рѣка или Дежирь-Хисарь.²⁾

20. мартъ 1861.

¹⁾ Този саднитъ Анани е оши, който по-отѣи стана и биде прѣдсѣдатель на българ-
ската кърѣонна община въ Битола. Той, казваха, бѣлъ и доста имотливъ, та поради това
Битолскиотъ българи първенци го члѣскаваха. Но отъ какѣ ли бѣлъ се обоеатилъ тоа ка-
лугери, самъ си тоа знаеше.

²⁾ Ние видѣхаме и другадѣ, въ прошенияето подъ № I, да се споменува „Дежирь-Хисарь“.
Но да не повисли нѣкоя че тука думата е за Сѣрския „Дежирь-Хисарь“ или „Валонина“
наречанъ, не, а другъ, намиравощъ се въ Охридската епархиа, който се казва, както видѣхаме
и „Жележничка-Рѣка“. К. Ш.